

НАРЕДБА 22 от 11.10.2018 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища

Издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, обн., ДВ, бр. 89 от 26.10.2018 г., в сила от 26.10.2018 г., изм., бр. 15 от 21.02.2020 г., бр. 24 от 25.03.2022 г., в сила от 25.03.2022 г.

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 1. С тази наредба се определят:

1. техническите изисквания към плавателните средства, плаващи по вътрешните водни пътища, с цел подобряване условията за безопасност на корабоплаването;
2. класификацията на вътрешните водни пътища;
3. идентифицирането на плавателните средства, плаващи по вътрешните водни пътища.

Чл. 2. Тази наредба се прилага към следните плавателни средства:

1. кораби с дължина (L) 20 m или повече;
2. кораби, при които произведението от дължината (L), широчината (B) и газенето (T) е обем от 100 m^3 или повече;
3. влекачи и тласкачи, предназначени за влачене или тласкане на плавателните средства, посочени в т. 1 и 2, или на плаващо оборудване, или за придвижването им на борд;
4. пътнически плавателни съдове;

5. плаващо оборудване;

6. плаващи устройства.

Чл. 3. Наредбата не се прилага за:

1. фериботи;

2. военни кораби;

3. морски кораби, включително морски влекачи и тласкачи:

а) експлоатирани или базирани в приливно-отливни води;

б) експлоатирани временно във вътрешните водни пътища, при условие че разполагат със:

ба) свидетелство, удостоверяващо съответствие с Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море (SOLAS) от 1974 г. или равностойно на него, свидетелство за доказване съответствие с Международната конвенция за товарните водолинии от 1966 г. или равностойно на него и международно свидетелство за предотвратяване замърсяването с нефт (IOPP) за доказване съответствие с Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL) от 1973 г.;

бб) съответните свидетелства и обозначенията на надводния борд, изисквани съгласно националното законодателство на държавата, под чието знаме плават – за морските плавателни съдове, които не са обхванати от SOLAS, от Международната конвенция за товарните водолинии от 1966 г. или от MARPOL;

бв) свидетелство относно правилата и стандартите за безопасност на пътническите кораби, издадено в съответствие с Директива 2009/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за правилата за безопасност и стандартите за пътническите кораби

(ОВ, L 163 от 25 септември 2009 г.) – за пътническите кораби, които не са обхванати от конвенциите по буква "ба", или

бг) свидетелство, удостоверяващо необходимото равнище на безопасност, издадено от държавата, под чието знаме плават – за плавателните съдове за отдых и за плавателните съдове за лично ползване, които не са обхванати от конвенциите по буква "ба".

Глава втора

КЛАСИФИКАЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА

Чл. 4. За целите на наредбата вътрешните водни пътища се класифицират, както следва:

1. зони 1, 2, 3 и 4:

а) зони 1 и 2: водните пътища, посочени в глава първа от приложение 1;

б) зона 3: водните пътища, посочени в глава втора от приложение 1;

в) зона 4: всички останали вътрешни водни пътища, по които съгласно националното право могат да преминават плавателни средства, попадащи в обхвата на настоящата наредба;

2. зона R: водните пътища по т. 1, за плаването по които плавателните средства трябва да бъдат снабдени с валидни удостоверения в съответствие с чл. 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн, така както този член е формулиран на 6.10.2016 г.

Глава трета

ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА, ПЛАВАЩИ ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА

Чл. 5. Плавателните средства по чл. 2, експлоатирани по вътрешните водни пътища, посочени в чл. 4:

1. се строят по проектно-техническа документация, одобрена от призната по реда на Наредба 4 от 2011 г. за оправомощаване и оттегляне на предоставените правомощия за извършване на прегледи на кораби и корабоприетатели (ДВ, бр. 104 от 2011 г.) класификационна организация и в съответствие с версията на Европейския стандарт относно техническите изисквания за плавателните съдове за вътрешно корабоплаване (стандарт ES-TRIN), определена в приложение 2;

2. се поддържат в съответствие с версията на стандарт ES-TRIN, определена в приложение 2.

Чл. 6. (1) Плавателно средство, попадащо в обхвата на акт за изпълнение, приет от Европейската комисия на основание чл. 25 от Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ, L 252 от 16 септември 2016 г.) (Директива (ЕС) 2016/1629), може да се ползва от предвидените в съответния акт за изпълнение дерогации или признаване на равностойността на техническите спецификации по отношение на:

1. използването или наличието на борда на плавателното средство на други материали, съоръжения или елементи от оборудването, или приемането на други договорености или аспекти на проекта, различни от тези по чл. 5, при условие че е осигурено равностойно ниво на безопасност;

2. нови технически спецификации, които се отклоняват от изискванията по чл. 5, при условие че е осигурено необходимото равнище на безопасност.

(2) Плавателно средство, попадащо в обхвата на акт за изпълнение, приет от Европейската комисия на основание чл. 26 от Директива (ЕС) 2016/1629, може да се ползва от предвидените в съответния

акт за изпълнение дерогации от изискванията по чл. 5, които са били предмет на преходните разпоредби на версията на стандарт ES-TRIN, при условие че посочените изисквания са технически трудно приложими или когато тяхното прилагане би могло да изисква непропорционални разходи.

Чл. 7. За установяване на съответствието на плавателните средства с техническите изисквания по чл. 5 и 6 се извършва технически преглед по реда на Наредба 11 от 2004 г. за прегледите на корабите и корабоприжателите (ДВ, бр. 52 от 2004 г.) преди въвеждането им в експлоатация.

Чл. 8. (1) На плавателното средство, чието съответствие с техническите изисквания е установено в рамките на прегледа по чл. 7, се издава Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз на плавателните средства по реда на Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи (ДВ, бр. 88 от 2004 г.).

(2) За плавателните средства по чл. 6 в Корабното удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз по ал. 1 се вписват точно всички приложими дерогации и случаи на признаване на равностойност.

(3) На плавателните средства по чл. 6, ал. 1, т. 2 се издава Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз за изпитвателни цели за ограничен период.

Чл. 9. За корабите, предназначени за превоз на опасни товари, се прилагат и изискванията на Наредба 16 от 2006 г. за обработка и превоз на опасни и/или замърсяващи товари по море и на опасни товари по вътрешните водни пътища (ДВ, бр. 53 от 2006 г.) и Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища (ADN), подписано в Женева, Конфедерация Швейцария, на 26 май 2000 г. (ДВ, бр. 43 от 2008 г.), ратифицирано със закон (ДВ, бр. 9 от 2006 г.), и правилата към него, приложими от 1 януари 2017 г.

Чл. 10. Плавателните средства, експлоатирани по вътрешните водни пътища, посочени в чл. 4, трябва да бъдат снабдени със следните документи:

1. когато се експлоатират по воден път от зона R:

а) Удостоверение за корабоплаване по Рейн, издадено съгласно чл. 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн; или

б) Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз, удостоверяващо пълното съответствие на плавателното средство, когато това е приложимо съгласно преходните разпоредби на приложение 2 за плавателни средства, плаващи по река Рейн (зона R), с техническите изисквания, посочени в приложение 2, ако в съответствие с приложимите правила и процедури е установено, че тези изисквания са равностойни на техническите изисквания, определени в изпълнение на Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн;

2. когато се експлоатират по други водни пътища по чл. 4:

а) Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз или удостоверение, издадено в съответствие с чл. 22 от Ревизираната конвенция за корабоплаването по река Рейн;

б) където е приложимо – допълнителни свидетелства за вътрешно корабоплаване за удостоверяване на съответствие с изменени технически изисквания, приети от държава – членка на Европейския съюз, по отношение на плавателните средства, експлоатирани по водни пътища в рамките на нейната територия, както следва:

ба) допълнителни спрямо приложение 2 технически изисквания по отношение на плавателни средства, експлоатирани по водни пътища от зони 1 и 2, одобрени с акт за изпълнение, който Европейската комисия приема на основание чл. 23, параграф 5 от Директива (ЕС) 2016/1629;

бб) допълнителни спрямо приложение 2 технически изисквания по отношение на пътническите плавателни съдове, експлоатирани по несвързани водни пътища от зона 3, одобрени с акт за изпълнение, който Европейската комисия приема на основание чл. 23, параграф 5 от Директива (ЕС) 2016/1629;

бв) занижени спрямо приложение 2 изисквания по отношение на плавателните съдове, експлоатирани изключително по вътрешните водни пътища от зони 3 или 4.

Чл. 11. Издаването, подновяването, продължаването на валидността и преиздаването на корабни удостоверения за вътрешно корабоплаване на Съюза, внасянето на промени или издаване на ново удостоверение в случаите на основни изменения или основни ремонти, както и издаването на временни корабни удостоверения за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз, се извършват при условията и по реда на Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи.

Чл. 12. (1) За установяване на съответствието на плавателните средства по чл. 2 с изискванията по чл. 5 и 6 и снабдяването им с необходимите съгласно чл. 10 документи Изпълнителна агенция "Морска администрация" извършва първоначални, годишни, подновителни, допълнителни прегледи и външни прегледи на подводната част на кораба по реда на Наредба 11 от 2004 г. за прегледите на корабите и корабопридетелите.

(2) Преглед по ал. 1 може да не се извършва за плавателно средство, за което призната по реда на Наредба 4 от 2011 г. за оправомощаване и оттегляне на предоставените правомощия за извършване на прегледи на кораби и корабопридетели класификационна организация е издала свидетелство за клас или друг документ, удостоверяващ изпълнението на изискванията по чл. 5 и 6.

Глава четвърта

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СЪДОВЕ, ПЛАВАЩИ ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА

Чл. 13. (1) На плавателно средство без присвоен уникален европейски идентификационен номер (УЕИН/ENI) при първоначална регистрация за плаване под българско знаме Изпълнителна агенция "Морска администрация" присвоява уникален европейски идентификационен номер. Номерът се състои от осем арабски цифри в съответствие с приложение 2, присвоява се еднократно и остава непроменен през целия срок на експлоатация на плавателното средство.

(2) В случай че при издаване на Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз се установи, че плавателно средство, плаващо под чуждо знаме, няма присвоен УЕИН/ENI, Изпълнителна агенция "Морска администрация" уведомява компетентния орган на държавата – членка на Европейския съюз, в която плавателното средство е било регистрирано или в която е неговото пристанище на домуване, и УЕИН/ENI се присвоява от този орган. В случай че плавателно средство плава под знамето на държава, в която не е възможно присвояването на УЕИН/ENI, Изпълнителна агенция "Морска администрация" присвоява уникален европейски идентификационен номер на това плавателно средство.

(3) За присвояване на УЕИН/ENI корабособственикът подава заявление до Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(4) Присвоеният УЕИН/ENI на плавателното средство от Изпълнителна агенция "Морска администрация" се вписва в Корабното удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз.

(5) Корабособственикът е длъжен да осигури поставянето върху плавателното средство на УЕИН/ENI, който е вписан в Корабното удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз.

Чл. 14. При издаване на Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз на плавателно средство с присвоен уникален европейски идентификационен номер от администрация на друга държава – членка на Европейския съюз, Изпълнителна агенция "Морска администрация" вписва в удостоверението присвоения от чуждата администрация уникален европейски идентификационен номер.

Чл. 15. При вписване на плавателно средство в регистъра на корабите на Република България, отписано от регистър на държава, която не е държава – членка на Европейския съюз, Изпълнителна агенция "Морска администрация" присвоява уникален европейски идентификационен номер след обстоен преглед на плавателното средство и на всичките му системи съгласно чл. 12.

Чл. 16. (1) Заедно с вписването на плавателно средство в регистъра на корабите на Република България Изпълнителна агенция "Морска администрация" въвежда незабавно в Европейската база данни за корабните корпуси (EHDB), поддържана от Европейската комисия, следната информация:

1. данните за идентифициране и описване на плавателното средство в съответствие с настоящата наредба;

2. данните относно издадените, подновените, заменените или отнетите удостоверения, както и относно органите, издали удостоверения в съответствие с настоящата наредба;

3. електронните копия от всички удостоверения, издавани от Изпълнителна агенция "Морска администрация" в съответствие с настоящата наредба и с Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи;

4. данните относно всички отхвърлени или висящи заявления за удостоверения в съответствие с настоящата наредба и с Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи;

5. всяка промяна в данните, посочени в т. 1 – 4.

(2) Всяко обработване на лични данни от Изпълнителна агенция "Морска администрация" се осъществява в съответствие с вторичното законодателство на Европейския съюз относно защитата на личните данни, и по-специално Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679) (ОВ, L 119 от 4 май 2016 г.).

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да предава лични данни на трета държава или на международна организация, при условие че прави това единствено въз основа на

оценка на всеки отделен случай и че са изпълнени изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, и по-специално тези, указани в глава пета от същия регламент, само ако едновременно са изпълнени следните условия:

1. предаването е необходимо за следните цели:

а) прилагане на Директива (ЕС) 2016/1629 и на Директива 2005/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно хармонизираните речни информационни услуги (RIS) относно вътрешните водни пътища на Общността (ОВ, L 255 от 30.09.2005 г.);

б) гарантиране на движението по водните пътища и управлението на инфраструктурата;

в) поддържане или прилагане на изискванията за безопасността на корабоплаването;

г) събиране на статистически данни;

2. третата държава или международната организация не предава данните на друга трета държава или международна организация, освен ако ѝ е дадено изрично писмено разрешение да го направи, и спазва условията, определени от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Чл. 17. Изпълнителна агенция "Морска администрация" заличава информацията в Европейската база данни за корабните корпуси (EHDB) за плавателно средство, плаващо по вътрешните водни пътища под българско знаме, когато това плавателно средство се бракува.

Чл. 18. Изпълнителна агенция "Морска администрация" вписва в Европейската база данни за корабните корпуси (EHDB) всички други данни, допълнително определени с делегиран акт, който Европейската комисия приема на основание чл. 19, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/1629.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Плавателно средство" означава плавателен съд или елемент от плаващо оборудване.
2. "Плавателен съд" означава плавателен съд, плаващ по вътрешните водни пътища, или морски кораб.
3. "Плавателен съд по вътрешните водни пътища" означава плавателен съд, предназначен да плава само или предимно по вътрешните водни пътища.
4. "Кораб" означава плавателно средство.
5. "Влекач" означава плавателен съд, построен специално, за да извършва дейности, свързани с теглене.
6. "Тласкач" означава плавателен съд, построен специално за придвижване чрез тласкане на състави от плавателни съдове.
7. "Пътнически плавателен съд" означава плавателен съд за дневно пътуване или плавателен съд с кабина, построен и оборудван да превозва повече от 12 пътници.
8. "Плаващо оборудване" означава плаващо съоръжение, носещо механични инсталации, като например кранове, драги, сонетки или елеватори.
9. "Плаващо устройство" означава всяко обичайно стационарно плаващо съоръжение, като например къпалня, док, кей или навес за лодки.

10. "Плаващ обект" означава плот или друга конструкция, обект или съединение, способни да плават и невяващи се плавателен съд или плаващо оборудване, или плаващо устройство.

11. "Плавателно средство за отдих" означава плавателен съд, който не е пътнически и е предназначен за спорт или развлечение.

12. "Високоскоростен плавателен съд" означава моторно плаващо средство, способно да развива във вода скорост над 40 km/h.

13. "Водоизместване" означава обема на изместената от плавателния съд вода в кубически метри.

14. "Дължина (L)" означава максималната дължина на корпуса в метри, като се изключат рулят и бушпритът.

15. "Ширина (B)" означава максималната ширина на корпуса в метри, измерена по външния край на обшивката на корпуса (като се изключат гребни колела, буферни пояси и др. подобни).

16. "Газене (T)" означава вертикалното разстояние в метри между най-ниската точка на корпуса, като не се вземат предвид килът или други недвижими приспособления, и линията на максималното газене.

17. "Свързани вътрешни водни пътища" означава вътрешни водни пътища на държава – членка на Европейския съюз, свързани с вътрешни водни пътища на друга държава – членка посредством вътрешни водни пътища, по които съгласно националното или международното право могат да преминават плавателни средства, попадащи в обхвата на Директива 2016/1629.

§ 2. С тази наредба се въвеждат изисквания на Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ, L

252 от 16 септември 2016 г.), изменена с Делегирана директива (ЕС) 2018/970 на Комисията от 18 април 2018 г. за изменение на приложения II, III и V към Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища (ОВ, L 174 от 10 юли 2018 г.).

§ 3. (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" уведомява Европейската комисия и другите държави членки, съответно техните компетентни органи, за:

1. имената и адресите на техническите служби, които заедно с Изпълнителна агенция "Морска администрация" са отговорни за прилагането на приложение 2;

2. спецификацията, описана в приложение 2, относно типовете бордова станция за пречистване на отпадъчни води, за които е издадено одобрение на типа след последното официално уведомление;

3. признатите одобрения на типа на бордовите станции за пречистване на отпадъчни води въз основа на стандарти, различни от определените в приложение 2, за използване по националните водни пътища на държавите членки;

4. в рамките на един месец от всяко отнемане на одобрение на типа – за причините за това отнемане на одобрение за бордови станции за пречистване на отпадъчни води;

5. всяка разрешена специална котва в резултат на заявление за намаляване на масата на котвата, като се посочва означението на типа ѝ и разрешеното намаление на масата на котвата; Изпълнителна агенция "Морска администрация" дава разрешение на заявителя най-малко три месеца след като е уведомила Европейската комисия, при условие че последната не е отправила възражения;

6. оборудването за управление с радиолокационни средства и за

индикаторите на скоростта на извършване на поворот, за които Изпълнителна агенция "Морска администрация" е издала одобрение на типа; съответното уведомление включва номера на одобрението на типа, обозначението на типа, името на производителя, името на притежателя на одобрението на типа и датата на одобрението на типа;

7. компетентните органи, отговарящи за одобряването на специализирани дружества, които могат да извършват монтажа, замяната, ремонта или поддръжката на оборудването за управление с радиолокационни средства и индикаторите на скоростта на извършване на поворот.

(2) Изпълнителна агенция "Морска администрация" уведомява Европейската комисия за:

1. компетентните органи за издаване на корабни удостоверения за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз и за всяка промяна на тези органи;

2. компетентния орган за присвояването на УЕИН/ENI и за всяка промяна на този орган;

3. всякакви промени, свързани с наименованията или адресите на класификационните организации, за чието признаване е подала заявление по реда и при условията на Наредба 4 от 2011 г. за оправомощаване и оттегляне на предоставените правомощия за извършване на прегледи на кораби и корабоприетатели.

§ 4. Наредбата не засяга реда и условията за признаване на документите на кораби, използвани за превоз на стоки по вътрешни водни пътища, с дедуейт двадесет или повече тона, с дължина по-малко от 20 m и за които производението от дължина (L), ширина (B) и газене (T) е по-малко от 100 m^3 . За тези кораби се издават свидетелство за регистрация и контролен талон по реда и при условията на Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 5. В Наредба 4 от 2011 г. за оправомощаване и оттегляне на предоставените правомощия за извършване на прегледи на кораби и корабоприитежатели (обн., ДВ, бр. 104 от 2011 г.; доп., бр. 59 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 100 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Член 17 се изменя така:

"Чл. 17. Класификационна организация, призната с акт за изпълнение, приет от Европейската комисия по реда и при условията на чл. 21 от Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ, L 252/118 от 16 септември 2016 г.) (Директива (ЕС) 2016/1629), може да извършва прегледи на кораби и корабоприитежатели за установяване спазването на изискванията на наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища."

2. Член 18 се изменя така:

"Чл. 18. Класификационна организация може да кандидатства за признаване по реда на чл. 17, ако отговаря на следните изисквания:

1. може да докаже с документи наличието на продължителен опит в оценката на проектирането и построяването на плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища; разполага с подробни правила и разпоредби за проектирането, построяването и периодичните прегледи на плавателните съдове, плаващи по вътрешните водни пътища, по-специално за изчисляването на устойчивостта в съответствие с част 9 от правилата, приложени към ADN, посочени в наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища, като правилата и разпоредбите:

а) се публикуват най-малко на един от следните езици: английски, немски, нидерландски или френски, и се актуализират и усъвършенстват постоянно чрез изследователски и развойни програми;

б) не противоречат на вторичното право на Европейския съюз или действащи международни договори;

2. ежегодно публикува своя регистър на плавателни съдове;

3. не е под контрола на корабособственици или корабостроители или на други лица, ангажирани с търговски дейности по проектиране, изработка, оборудване, ремонт, експлоатация или застраховка на кораби; за своите приходи класификационната организация не трябва да зависи от едно-единствено търговско предприятие;

4. има централно управление или дъщерно дружество или друго образувание под неин контрол, оправомощено да се произнася и да действа във всички области, попадащи в компетентността на класификационната организация съгласно разпоредбите относно превоза по вътрешни водни пътища, които са разположени в държава – членка на Европейския съюз;

5. организацията и нейните експерти имат добра репутация в областта на превоза по вътрешни водни пътища; експертите разполагат с доказателства за своите професионални способности и действат под отговорността на класификационната организация;

6. разполага със значителен технически, управленски, обслужващ, контролен и изследователски персонал, съизмерим със задачите на класифицираните плавателни съдове и осигуряващ възможност за техническо развитие и осъвременяване на разпоредбите; разполага с инспектори в поне една държава – членка на Европейския съюз;

7. има етичен кодекс, от който се ръководи;

8. ръководството и администрирането ѝ се осъществяват по начин, който позволява осигуряване на поверителност на информацията, изисквана от дадена държава – членка на Европейския съюз;

9. има готовност за предоставяне на необходимата информация на държава – членка на Европейския съюз;

10. политиката, целите и ангажиментите по отношение на качеството ѝ са определени и документирани от ръководството, което трябва да осигури разбирането, прилагането и поддържането на тази политика на всички нива на класификационната организация;

11. има изготвена, въведена и поддържа ефикасна вътрешна система за контрол на качеството, основана на приложимите части от международно признати стандарти за качество и съответстваща на стандартите EN ISO/IEC 17020:2004, както се тълкуват от системата за контрол на качеството на IACS и изискванията на схемата за сертифицирането ѝ; системата за контрол на качеството трябва да бъде сертифицирана от независим одиторски орган, признат от администрацията на държавата, в която класификационната организация има централно управление или клон, както е предвидено в т. 4, и която наред с другото гарантира, че:

а) правилата и разпоредбите на класификационната организация са определени и се поддържат по систематичен начин;

б) правилата и разпоредбите на класификационната организация се спазват;

в) изискванията за дейностите, за които класификационната организация е оправомощена, се спазват;

г) отговорностите, правомощията и отношенията в рамките на личния състав, чиято работа се отразява на качеството на услугите по класификация, са определени и документирани;

д) се осъществява контрол върху всички извършвани дейности;

е) е въведена система за надзор, която проследява действията и работата, извършвана от оценителите (сървейърите) и техническия и административния персонал, нает от класификационната организация;

ж) изискванията във връзка с основните дейности, за които е оправомощена класификационната организация, се изпълняват само от нейни подбрани инспектори или от подбрани инспектори от други признати класификационни организации или се контролират пряко от тях;

з) се прилага система за квалификация на инспекторите и за постоянно осъвременяване на знанията им;

и) се поддържат записи, доказващи изпълнението на изискваните стандарти в областите, обхванати от предлаганите услуги, както и ефективното функциониране на системата за контрол на качеството; и

к) на всички места съществува комплексна система за планови и документирані вътрешни одити на дейностите, свързани с качеството;

12. системата за контрол на качеството трябва бъде сертифицирана от независим одиторски орган, признат от администрацията на държавата членка, в която класификационната организация има централно управление или клон в съответствие с т. 4;

13. поема задължението да приведе изискванията си в съответствие с вторичното право на Европейския съюз и своевременно да предостави на Европейската комисия цялата относима информация;

14. поема задължението периодично да се консултира с

класификационни организации, които вече са признати, за да се гарантира равностойността на техните технически стандарти и на прилагането им, и да даде възможност за участие на представители на държава членка и други заинтересовани страни в разработването на своите правила и разпоредби."

3. Член 19 се изменя така:

"Чл. 19. (1) Класификационна организация по чл. 18, която има централно управление, дъщерно дружество или друго образувание под неин контрол, разположени на територията на Република България, оправомощено да издава удостоверения, че дадено плавателно средство отговаря на изискванията, посочени в наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища, подава заявление до изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация". Към заявлението се прилагат всички необходими документи, които удостоверяват изпълнението на изискванията по чл. 18.

(2) Когато организацията по чл. 18 е чуждестранно юридическо лице, документите по ал. 1 се представят придружени от легализиран превод на български език.

(3) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или оправомощено от него длъжностно лице изпраща на Европейската комисия заявлението, приложените към него документи и всички други документи, необходими за проверка дали са изпълнени изискванията по чл. 18."

4. Създава се чл. 19а:

"Чл. 19а. Когато при осъществяване на контрола по безопасност на корабоплаването по чл. 362а от Кодекса на търговското корабоплаване инспектори на Изпълнителна агенция "Морска администрация" констатира, че призната класификационна организация по чл. 17 вече не отговаря на изискванията по чл. 18,

те уведомяват за това изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" определя със заповед комисия, която се произнася с мотивирано решение по констатираните несъответствия по ал. 1.

(3) Въз основа на мотивираното решение по ал. 2 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да отправи към Европейската комисия искане за оттегляне на признаването, към което се прилагат всички относими доказателства."

5. В § 3 от допълнителните разпоредби се създава т. 4:

"4. С тази наредба се въвеждат изисквания на Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ, L 252 от 16 септември 2016 г.)."

6. В заключителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

а) заглавието се изменя така: "Преходни и заключителни разпоредби";

б) създава се § 3а:

"§ 3а. Класификационните организации, които към 6 октомври 2016 г. са признати в съответствие с Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ, L 389 от 2006 г.), запазват статута си на признати организации."

§ 6. В Наредба 11 от 2004 г. за прегледите на корабите и корабоприжателите (обн., ДВ, бр. 52 от 2004 г.; изм., бр. 101 от

2004 г.; доп., бр. 9 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 30 и 49 от 2009 г., бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 16 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 5 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2 и 3:

"(2) Прегледите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 се извършват за установяване спазването на изискванията за безопасност към отделните видове кораби, тяхната конструкция и корабно оборудване, безопасната експлоатация на корабите и предотвратяване замърсяването на околната среда. Въз основа на прегледа се издава или заверява съответното свидетелство.

(3) Проверките по ал. 1, т. 3 се извършват от Изпълнителна агенция "Морска администрация" в изпълнение на контролните ѝ функции върху корабите, плаващи под българско знаме, по отношение на спазването на нормативно установените административни, технически и социални изисквания."

2. В чл. 5:

а) в ал. 2 думите "Прегледите по чл. 3, т. 1" се заменят с "Прегледите по чл. 3, ал. 1, т. 1";

б) алинея 3 се изменя така:

"(3) Проверките по чл. 3, ал. 1, т. 2 могат да бъдат извършвани и от сървейърите (одиторите) на организациите по ал. 2.";

в) алинея 4 се изменя така:

"(4) Прегледите по глава пета се извършват от комисия, състояща се от председател и експерти, в която участват най-малко:

1. длъжностно лице от Изпълнителна агенция "Морска администрация";

2. експерт по проектиране на плавателни съдове, плаващи по вътрешни водни пътища, и техните двигатели;

3. експерт по корабоплаване, притежаващ свидетелство на капитан на плавателен съд, плаващ по вътрешните водни пътища, което му дава право да управлява плавателния съд, обект на прегледа;

4. експерт по традиционни плавателни съдове, в случай че обект на прегледа е традиционен плавателен съд.";

г) създава се нова ал. 5:

"(5) Председателят и експертите от всяка комисия по ал. 4 се назначават със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация".";

д) създава се ал. 6:

"(6) При поемане на задълженията си председателят и експертите по ал. 4 подават писмена декларация, че ще ги изпълняват напълно независимо. От длъжностните лица не се изискват декларации.";

е) досегашната ал. 4 става ал. 7 и се изменя така:

"(7) Разходите за извършване на прегледите и проверките, с изключение на тези по чл. 3, ал. 1, т. 3, са за сметка на корабоприетателя.";

ж) досегашната ал. 5 става ал. 8.

3. В чл. 6:

а) в ал. 2 думите "Проверките по чл. 3, т. 2" се заменят с "Проверките по чл. 3, ал. 1, т. 2";

б) в ал. 3 думите "Проверките по чл. 3, т. 4" се заменят с "Проверките по чл. 3, ал. 1, т. 4".

4. В чл. 10, ал. 2 думите "издаване, потвърждаване или продължаване срока на валидност на корабно удостоверение на общността" се заменят със "снабдяването им с необходимите документи".

5. В чл. 12 се създава ал. 4:

"(4) За потвърждаване на валидността на свидетелствата на кораби, извършващи стопанска дейност и вписани в регистъра на малките кораби, вместо прегледа по ал. 1 се извършва преглед между втората и третата година считано от датата на издаване на свидетелството."

6. Заглавието на глава пета се изменя така:

"ПРЕГЛЕДИ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ НА КОРАБИТЕ С ТЕХНИЧЕСКИТЕ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ КОРАБИТЕ, ПЛАВАЩИ ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА".

7. В чл. 50 се правят следните изменения:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) Прегледите по чл. 10, ал. 2 за издаване на Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз се извършват от комисията по чл. 5, ал. 4. Комисията може да не подложи кораба изцяло или отчасти на технически преглед, когато е видно от валидното удостоверение, издадено от призната по реда на Наредба 4 от 2011 г. за оправомощаване и оттегляне на предоставените правомощия за извършване на прегледи на кораби и корабоприитежатели (ДВ, бр. 104 от 2011 г.), че корабът удовлетворява изцяло или отчасти техническите изисквания на наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища.";

б) в ал. 2 думите "технически проверки" се заменят с "прегледи".

8. Член 51 се отменя.

9. Член 52 се отменя.

10. В чл. 53 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думата "проверка" се заменя с "преглед";

б) в ал. 2 думата "проверката" се заменя с "прегледа".

11. В чл. 54 се правят следните изменения:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) Технически преглед се извършва и на плавателно средство, за което наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища, не се прилага, ако корабособственикът подаде заявление за издаване на Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз.";

б) алинея 2 се отменя.

12. Член 55 се изменя така:

"Чл. 55. (1) Корабособственикът представя кораба за преглед разтоварен, в почистен вид и с необходимото оборудване.

(2) Лицето по ал. 1 оказва необходимото за прегледа съдействие, включително осигуряване на необходимите лодки и персонал и откриване на частите на корпуса и съоръженията, които не са пряко достъпни или видими.

(3) Комисията по чл. 5, ал. 4 изисква преглед в сух док при първа възможност. Този преглед може да не се извършва, ако може да бъде представено свидетелство за клас или свидетелство от одобрена класификационна организация, доказващо, че построяването отговаря на нейните изисквания, или се представи свидетелство, доказващо, че друг компетентен орган вече е извършил преглед в сух док с друга цел.

(4) При периодичен преглед или преглед в случаите на основни изменения или основни ремонти комисията по чл. 5, ал. 4 може да изиска преглед във водата.

(5) Комисията по чл. 5, ал. 4 провежда изпитвания по време на първоначалния преглед:

1. на моторен плавателен съд или състав;

2. на плавателен съд, в чието пропульсивно или рулево оборудване са извършени съществени промени.

(6) Комисията по чл. 5, ал. 4 може да изиска допълнителни изпитвания и други придружаващи документи, включително при

строенето на кораб."

13. Член 56 се отменя.

14. В чл. 57 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) Корабите се подлагат на периодични прегледи, преди да изтече срокът на валидност на техните корабни удостоверения за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз.";

б) алинея 2 се изменя така:

"(2) В случай че директорът на съответната дирекция "Речен надзор" разреши продължаване на валидността на удостоверението по изключение по реда и при условията на Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи (ДВ, бр. 88 от 2004 г.), може да не се извършва преглед по ал. 1.";

в) алинея 3 се изменя така:

"(3) За корабите, въведени в експлоатация, при извършване на преглед по ал. 1 за подновяване на удостоверението се прилагат преходните разпоредби на версията на Европейския стандарт относно техническите изисквания за плавателните съдове за вътрешно корабоплаване (стандарт ES-TRIN), определена в приложение 2 към наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища.";

г) алинея 4 се отменя;

д) алинея 5 се отменя.

15. В чл. 58 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думата "проверка" се заменя с "преглед";

б) в ал. 2 думите "е длъжна да извърши прегледа в 28-дневен срок от постъпването на заявлението" се заменят с "предприема необходимите действия за извършване на прегледа".

16. Член 59 се изменя така:

"Чл. 59. В случай на основни изменения или основни ремонти, които засягат съответствието на кораба с техническите изисквания, посочени в наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища, по отношение на якостта на конструкцията му, плавателните му качества, маневреността му или специалните му характеристики се извършва преглед по чл. 11."

17. Член 60 се отменя.

18. Член 61 се отменя.

19. Член 62 се отменя.

20. Член 62а се отменя.

21. Член 63 се изменя така:

"Чл. 63. (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" може по всяко време да проверява дали кораб има валидно Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз съгласно Наредба 5 от 2004 г. за корабните документи (ДВ, бр.

88 от 2004 г.), както и дали отговаря на изискванията за издаване на това удостоверение, или представлява явна опасност.

(2) При установено неспазване на изискванията Изпълнителна агенция "Морска администрация" изисква от корабособственика в разумен срок да приведе кораба в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища.

(3) Изпълнителна агенция "Морска администрация" уведомява за неспазването на изискванията в 7-дневен срок от извършването на проверката по ал. 1 компетентния орган в другата държава членка, който е издал или подновил Корабното удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз."

22. В чл. 64 се правят следните изменения:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) В случай че при проверка се установи, че на борда на кораба няма валидно Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз, Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да прекрати плаването на кораба.";

б) алинея 2 се отменя.

23. В чл. 65 се правят следните изменения:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) В случай че при проверка се установи, че корабът представлява явна заплаха за лицата на борда, околната среда или корабоплаването, Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да спре кораба от плаване, докато не бъдат предприети

необходимите коригиращи действия.";

б) алинея 2 се изменя така:

"(2) В случаите на явна заплаха по ал. 1 Изпълнителна агенция "Морска администрация" може също да даде задължителни указания, които да позволят на кораба след прекратяване на транспортната му операция да продължи плаването си по безопасен начин до място, където да бъде проверен или ремонтиран."

24. В приложение 1 към чл. 4, ал. 2, част "Норми, уреждащи прегледите на кораби, плаващи по вътрешните водни пътища" се правят следните изменения:

а) точка 7 се изменя така:

"7. Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища (ADN), подписано в Женева, Конфедерация Швейцария, на 26 май 2000 г. (ДВ, бр. 43 от 2008 г.), ратифицирано със закон (ДВ, бр. 9 от 2006 г.), и правилата към него, приложими от 1 януари 2017 г.;"

б) точка 8 се изменя така:

"8. Наредбата по чл. 72, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, която определя техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища."

§ 7. Временните изисквания, приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 4 от Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ, L 389 от 30 декември 2006 г.), остават валидни до изтичането на срока им.

§ 8. (1) За плавателните средства, изключени от обхвата на Директива 82/714/ЕИО на Съвета от 4 октомври 1982 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по

вътрешни водни пътища (ОВ, L 301 от 28 октомври 1982 г.), за които настоящата наредба се прилага, се издава Корабно удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз след извършване на технически преглед по реда на Наредба 11 от 2004 г. за прегледите на корабите и корабоприитежателите (ДВ, бр. 52 от 2004 г.) за установяване на съответствие с версията на Европейския стандарт относно техническите изисквания за плавателните съдове за вътрешно корабоплаване (стандарт ES-TRIN), определена в приложение 2.

(2) Прегледът по ал. 1 се извършва не по-късно от 30 декември 2018 г.

(3) Установените при прегледа по ал. 1 несъответствия се отбелязват в Корабното удостоверение за вътрешно корабоплаване на Европейския съюз.

(4) Ако комисията по чл. 5, ал. 4 от Наредба 11 от 2004 г. за прегледите на корабите и корабоприитежателите прецени, че дадено несъответствие по ал. 3 не представлява явна опасност, плавателното средство може да продължи да бъде експлоатирано до момента, в който тези компоненти или участъци от него, за които е установено несъответствие с изискванията, бъдат заменени или изменени. След замяната, съответно изменението, тези компоненти или участъци трябва да съответстват на изискванията, предвидени в приложение 2.

(5) Замяната на съществуващи части с идентични части или с такива, равностойни от гледна точка на технология и проект, при текущ ремонт и поддръжка, не се счита за замяна или изменение по ал. 4.

(6) Явна опасност по ал. 4 се предполага, когато са засегнати изискванията за якостта на конструкцията, плавателните качества, маневреността или специалните характеристики на плавателното средство в съответствие с техническите изисквания, посочени в приложение 2. Дерогациите, които се дават по отношение на техническите изисквания в приложение 2, не се считат за

недостатъци, представляващи явна опасност.

§ 9. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 10. Наредбата се издава на основание чл. 72, ал. 3 от Кодекса за търговското корабоплаване.

§ 11. Наредбата отменя Наредба 22 от 2008 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища (обн., ДВ, бр. 9 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 30 и 49 от 2009 г. и бр. 16 от 2014 г.).

§ 12. Приложение 2 към чл. 5 се обнародва като притурка на "Държавен вестник".

НАРЕДБА

за изменение на Наредба 22 от 11.10.2018 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища (ДВ, **бр. 24 от 2022 г.**, в сила от 25.03.2022 г.)

.....
.....
§ 3. Приложение 2 се обнародва като притурка на "Държавен вестник".

.....
.....
Приложение 1

към чл. 4

(Изм. – ДВ, **бр. 24 от 2022 г.** ,

в сила от 25.03.2022 г.)

**СПИСЪК НА ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА НА СЪЮЗА, РАЗПРЕДЕЛЕНИ
ГЕОГРАФСКИ НА ЗОНИ 1, 2 И 3**

ГЛАВА I

Зона 1

Франция

Надолу от напречната граница на морето в устията на Сена, Лоара, Жиронд и Рона

Германия

Емс	От линията, свързваща някогашния фар в Greetsiel и западния пирс на входа на пристанище Eemshaven по посока към морето до 53° 30' с.ш. и 6° 45' и.д., т.е. лако в посока към морето от мястото за дихтерни плавателни съдове за сухи товари в Alte Ems ()
-----	--

Полша

Частта от Поморския залив, южно от линията, свързваща NordPełd на остров Рюген и фара Niechorze.

Частта на Гданския залив, южно от линията, свързваща фара Hel и буя на входа на пристанище Балтийск.

Швеция

Езерото Vänern, ограничено на юг от паралела през вехата на Bastungsgrundn.

Езеро Vättern

Brofjorden — Donsö

Зоната, ограничена от континенталната част или от границата на зона 2 или 3 и от линията от най-южната точка на Grötö през най-западната точка на Gåsö; най-северната точка на Hermanö; Hestmanö huvud; Vedholmen; Danholmen; центъра на Mollön; фара на Råbbehuvud; долния фар на Sankt Olov; най-югоизточната точка на Flatholmen; фара на Åstol; фара на Marstrand; фара на Sällö; долния фар на Kågholmen; фара на Tynneskär; фара на Buskärs Klöte; и горния фар на Rivö до фара на Rivö.

Северен Öregrundsgrepen

Зоната между континенталната част и Gräsö, ограничена на север от паралела през фара Engelska Grundet, а на юг — от меридиана през горния насочен фар на Öregrund.

Söderarm — Sandhamn

Зоната, ограничена от границата на зона 2 и линията от насочения фар на Tuvö през фара на Södertapp; горния насочен фар на пилотската станция на Södertapp; и фара на Prästkobben до вехата на Korsö.

Jungfru fjärden

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 2 и линията от най-западната точка на Nämdö през най-западната точка на Mörtö-Bunsö до вехата на Omö huvud.

Mysingen — Landsort

Зоната, ограничена от границата на зона 2 и линията от Utö през най-южната точка на Nättarö; фара на Mäsknäv; и фара на Viksten до фара на Landsort.

Landsort — Arkö

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 2 или 3, и от линията от фара на Landsort през най-южната точка на Enskär и фара на Norra Kränkan до Marö Kupa.

Заливът Valdemarsvikен и архиепископът Gryt

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 2 и от линията от вежата на Gubbö Kupa през фара на HäradsSkär и фара на Hägerökarten до най-южната точка на Kvädö.

Северната част на пролива Kalmar — Västervik

Зоната, ограничена от континенталната част и линията от Hallmare Skackel през фара Aleskär; фара Idö; фара Idö Stångskär; фара Sturö Ljungskär, точка N 57 20,0 E016 48,0; и западната кардинална буй-вежа на Enerumsgrund до най-северната точка на Öland и по-нататък до северозападния бряг на Öland, а на юг — до паралел N 56 51,00.

Южната част на пролива Kalmar

Зоната между континента и Öland, ограничена на север от линията от точката Dupö (в континенталната част) до Beijerhamn на Öland, а на юг — от паралел N 56 15,00.

Зона 2

Чешка република

Язовир Lipno

Германия

Емс	От линията, прекосяваща Емс близо до входа за пристанище Papenburg между бившата помпена станция Diemen и отвора в дигата при Halte, до линията, свързваща някогашния фар в Greetsiel и западния пирс на входа на пристанището в Eemshaven
Яде	До линията, свързваща някогашния фар на Schillig и кулата на църквата в Langwarden
Везер	От северозападния край на железният мост в Бремен чак до линията, свързваща кулите на църквите в Langwarden и Cappel, в това число ръкавите Westergate, Rekumer Loch, Rechter Nebenarm и Schweiburg
Елба с Bätzflether Süderelbe (от км 0,69 до устието на Елба), Ruthenstrom (от км 3,75 до устието на Елба), Wischhafen Süderelbe (от км 8,03 до устието на Елба)	От долната граница на пристанището на Хамбург чак до линията, свързваща вежата на Döse и западния край на дигата на Friedrichskoog (Dieksand), включително Nebelbe и прилозите Este, Lühe, Schwinge, Osie, Pinnau, Krückau и Stör (във всеки от случаите от устието до бента)
Мелдорфер Бухт	До линията, свързваща западния край на дигата на Friedrichskoog (Dieksand) и края на западния пирс на Büsum
Айдер	От устието на канала Gieselau (км 22,64) до линията между центъра на крепостта (Tränke) и кулата на църквата във Vollerwick
Каналът Gieselau	От устието в Eider до устието в канала Nord-Ostsee
Фленсбургер Фьорде	До линията, свързваща фара на Kegnäs и Birknack и на север от германско-датската граница във Flensburger Förde
Schlei	До линията, свързваща челата на тирсовете в Schleimünde
Екернфьордер Бухт	До линията, свързваща Boknis-Eck и северозточния край на сушата при Dänisch Niehof
Килер Фьорде	До линията, свързваща фара Bülk и военноморския мемориал Laboe

Каналът Nord-Ostsee, включително Audorfer See и Schirmauer See	От линията, свързваща пирсовите чела при Brunsbüttel до линията, свързваща входните светлини в Kiel-Holtenau, в това число Oberteidersee и Enge, Audorfer See, Borgstedter see и Enge, Schirmauer See, Flenshunder See и канала Achterwehrer
Trave	От северозападния край на подвижния железопътен мост в Lübeck, с Rötentitzer Wiek и Dassower See, до линията, свързваща южното вътрешно и северното външно чело на пирса в Travemünde
Леда	От входа на външното пристанище на морския шлюз Leeg до устието в Eems
Hunte	От пристанището Oldenburg и от 140 m надолу по течението на Amalienbrücke в Oldenburg до устието във Weser
Lesum	От точката на вливане на Hamme и Wümme (км 0,00) до устието във Weser
Este	От отработените води на шлюза Buxtehude (км 0,25) до устието в Елба
Lühe	От отработените води на Lu-Mühlen Homeburg (км 0,00) до устието в Елба
Schwinge	От северния край на шлюза Salztor в Stade до устието в Елба
Oste	От 210 m над разделителната линия на транспортния мост над язовирната стена Oste (км 69,360) до устието в Елба
Pinnau	От югозападния край на железопътния моста в Pinneberg до устието в Елба
Кртокау	От югозападния край на моста, воден към/от Wedenkamp в Elshorn до устието в Елба
Stöt	От мареографа Rensing до устието в Елба
Фрайбург-Хафенприл	От източния край на шлюза във Freiburg an der Elbe до устието в Елба
Пристанищната област Wismarbuch, Kirchsee, Breiling, Salzhaff и Wismar	В посока към морето до линията между Hoher Wieschendorf Huk и фара Timmendorf и линията, свързваща фара Gollwitz на остров Poel и южния край на полуостров Wustrow
Wartow, в това число Breitling и страничните прийоци	Надолу по течението от Mühlendam от северния край на Geinitzbrücke Роцок в посока към морето до линията, свързваща северните краища на западните и източните пирсове във Wartemünde
Водите между материка и полуостровите Darß и Zingst и островите Hiddensee и Rügen (в това число пристанищната област Stralsund)	Простиращи се по посока към морето между полуостров Zingst и остров Bock: до 54° 26' 42" с.ш., островите Bock и Hiddensee: до линията, свързваща северния край на остров Bock и южния край на остров Hiddensee остров Hiddensee и остров Rügen (Bug): до линията, свързваща югоизточния край на Neubessin и Buger Haken
Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	По посока към морето до линията от източния край на Thiessower Haken (Südperd) до източния край на остров Ruden и продължаваща до северния край на остров Usedom (54° 10' 37" с.ш., 13° 47' 51" и.д.)
Ruck	На изток от моста Steinbecker в Greifswald до свързващата линия през челата на пирсове
Водите между материка и остров Usedom (Pennestrom, в това число пристанищната област Wolgast и Achterwasser, и Oder Haff)	На изток до границата с Република Полша в Stettiner Haff

Uecker	От югозападния край на транспортния мост в Ueckermünde до свързващата линия през челата на пирвовете
--------	--

Забележка: В случаите на плавателни съдове, чието пристанище на домуване е в друга държава, следва да се вземе под внимание член 32 от Договора Ems-Dollart от 8 април 1960 г. (BGVI, 1963 II, стр. 602).

Франция

Жироуд, от километрична точка (КР 48,50) към частта надолу по течението на точката на Ne de Patiras, до напречната граница на морето, определена от линията, свързваща Pointe de Grave с Pointe de Suzac;

Loire от Cordemais (КР 25) до напречната граница на морето, определена от линията, съединяваща Pointe de Mindin с Pointe de Penhoët;

Сена от началото на канал Talcauville до напречната граница на морето, определена от линията от Cape Node на десния бряг, до точката на левия бряг, в която планираната дига достига до брега под Berville;

Vilaine от язовир Arzal до напречната граница на морето, определена от линията, съединяваща Pointe du Scal с Pointe du Moustoir;

Женевското езеро.

Унгария

Езерото Балатон

Нидерландия

Долард

Ееме

Ваденсес: включително връзките със Северно море

Ийселмер: включително Markermeer и IJmeer, но изключвайки Gouwezee

Nieuwe Waterweg и Schouwer

Calland Kanaal, западно от пристанище Bevelux

Холандс Диеп

Breeddiep, Beerkanaal и свързаните с него пристанища

Haringvliet и Vuile Gat: включително водните пътища между Goeree-Overflakkee, от една страна, и Voorn-Putten и Hoeksche Waard, от друга

Хелегат

Волкерак

Krammer

Grevelingenmeer и Brouwerschavensche Gat: включително водните пътища между Schouwen-Duiveland и Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, източен Scheldt и Roompot: включително водните пътища между Walcheren, Noord-Beveland и Zuid-Beveland, от една страна, и Schouwen-Duiveland и Tholen, от друга, но изключвайки канала Scheldt-Rhine

Scheldt и Западен Scheldt и тяхното устие в морето: включително водните пътища между Zeeland Flanders, от една страна, и Walcheren и Zuid-Beveland, от друга, но изключвайки канала Scheldt-Rhine

Полша

Лагуната на Щечин

Лагуната на Камień

Лагуната на Висла

Заливът Puck

Язовирът Włocławski

Езерото Śniardwy

Езерото Niegocin

Езерото Mamry

Швеция

Lysekil — Orust — Tjörn

Зоната, ограничена от континенталната част и от линията от Slaggön в Lysekil до Skafthölandet, по направление 170 градуса; линията от фара на Islandsberg до Lavösund; линията от фара на Lvg по направление 300 градуса към континенталната част на изток от Mollösund; линията от най-южната точка на Lvg до Björholmen; и в северната част на Hakefjorden — линията, образувана от паралела, преминаващ през 58 01,00 с.ш.

Гьотеборг Южен архипелаг

Зоната, ограничена от континенталната част или границата на зона 3 и линията от западната част на пристанище Agendal през Knippenholmen; фара на Rivö, горния фар на Rivö; кулата вежа на Kånsö; фара на Kårholmen; и фара на Rättaröns до Askims nabbe.

Öregrund — Norrtälje

Зоната между континенталната част и Gräsö, ограничена на север от меридиана през горния насочен фар на Öregrund и към морето от линията между Äpskäret и фара на Råstensudde; линията през Singsundet; от мостовете през Fygdströmmen; линията от Dejeudden през фара на Arholma до фара на Tuvö.

Norrtälje — Nämndö

Зоната, ограничена от континенталната част или от границата на зона 2 или 3 и от линията от фара на Tuvö през фара на Idskärskobben; най-западната точка на Svartlöga; фара на Stenkobbsgrund, вежата на Korsö; и най-западната точка на Nämndö до най-южната точка на Björnö.

Dalarö — Torö

Зоната, ограничена от континенталната част и линията от Klacknäset през вежата на Ormhuvud; Näset в Ornö; най-северната точка на Utö; фара на Utö; фара на Älvsnabben; Norra Stegholmen; Yttre Gården; Valsudden на Järflotta; и Längshedden на Järflotta до най-източната точка на Torö.

Torö — Oxelösund

Зоната, ограничена от континенталната част или от границата на зона 3 и от линията от църквата Torö през фара на Fifång; фара на Kockehällan; кулата на Laska; най-източната точка на Kittelö; фара на Trutbådan, фара на Beten; и вежата на Femörehuvud до Svartudden северно от горния фар на Kungshamn.

Bråviken, Slätbaken и архипелагът Östergötland

Зоната, ограничена от континенталната част (в западната част на Bråviken от моста Hambron в Norrköping; в западната част на Slätbaken от шлюза в Men) и от линията от фара на Gullängsberget през вежата на Arkö; Marö Kupa; вежата на Kupa Klint; най-западната точка на Birkskär; и вежата на Gubbö Kupa до Dalaudden южно от Orten.

Средната част на пролива Kalmar

Зоната, ограничена на запад от континенталната част, на изток от Öland, на север от паралела през точка 56 51,00 с.ш. и на юг от линията от върха на Duvö (в континенталната част) до Veijerhamn на Öland.

ГЛАВА 2

Зона 3

Белгия

Maritime Scheldt (надолу от откритото пристанище на Антверпен)

България

Дунав: от км 845,650 до км 374,100

Чешка република

Язовири: Břitanská (Klničky), Jesenice, Nechanice, Orlik, Rozkoš, Slapy, Třelicko, Žermanice и Nové Mlýny III

Езера, които са карриери за баластра: Ostrožná Nová Ves и Tovačov

Германия

Дунав	От Kelheim (км 2 414,72) до германско-австрийската граница при Jochenstein
Рейн с Lamprechtshamer Altrhein (от км 4,75 до Рейн), Altrhein Stockstadt-Erfelden (от км 9,80 до Рейн)	От германско-швейцарската до германско-нидерландската граница
Елба (Norderelbe), включително Süderelbe/Köhlbrand	От устието на канала Elbe-Seiten до долната граница на пристанище Hamburg
Müritz	

Франция

Adour от Bec du Gave до морето;

Aulne от шлюза при Châteaulin до напречната граница на морето, определена от Passage de Rosvoën;

Blavet от Pontivy до Pont du Bonhomme;

Каналът Кане;

Charente от моста в Tonpau-Charente до напречната граница на морето, определена от линията, преминаваща през средата на фара за надолу по течението на левия бряг, и през средата на Fort de la Pointe;

Dordou от мястото на вливане на Lidoire до Bec d'Ambès;

Гарона от моста при Castet en Dornhe до Bec d'Ambès;

Жиронд от Bec d'Ambès на напречната линия при КР 48,50, преминаваща през крайната долна точка на Ile de Patiras;

Hérault от пристанище Bessan до морето, до горната граница на приливно-отливната зона;

Isère от мястото на вливане на Drome до вливането в Дордон;

Лоара от вливането на Maine до Cordemais (КР 25);

Марна от моста в Boncull (КР 169 bis 900) и шлюза при St Maug до вливането в Сена;

Рейн

Nive от бента Hütze при Ustaritz до вливането в Adour;

Oise от шлюза Janville до вливането в Сена;

Orb от Sérignan до морето, до горната граница на приливно-отливната зона;

Рона от границата с Швейцария до морето, с изключение на Petit Rhône;

Saône от моста Pont de Bourgogne в Chalon-sur-Saône до вливането в Рона;

Сена от шлюза в Nogent-sur-Seine до началото на канала Tancarville;

Sèvre Niortaise от шлюза при Mataps при напречната граница на морето срещу помпещенето за охрана, до устието;

Сона от страната, която е по течението, на моста Pont de la Portelette в Abbeville към виадукта Nouelles, до железопътната линия за Saint-Valéry-sur-Somme;

Vilaine от Redon (КР 89,345) до бента Arzal;

Езерото Amance;

Езерото Annecy;

Езерото Biscarosse;

Езерото Bourget;
Езерото Carcans;
Езерото Cazaux;
Езерото Der-Chantecoq;
Езерото Gueriédan;
Езерото Houtin;
Езерото Lacanau;
Езерото Orient;
Езерото Pareloup;
Езерото Parentis;
Езерото Sanguinet;
Езерото Sette-Ponçon;
Езерото Temple.

Хърватия

Дунав от км 1 295 + 500 до км 1 433 + 100
Река Драва: от км 0 до км 198 + 600
Река Сава: от км 210 + 800 до км 594 + 000
Река Купа: от км 0 до км 5 + 900
Река Уна: от км 0 до км 15

Унгария

Дунав: от км 1 812 до км 1 433
Дунав Мосон: от км 14 до км 0
Дунав Сентендре: от км 32 до км 0
Дунав Рацкеве: от км 58 до км 0
Река Тиса: от км 685 до км 160
Река Драва: от км 198 до км 70
Река Бодрог: от км 51 до км 0
Река Kettős-Körös: от км 23 до км 0
Река Hármas-Körös: от км 91 до км 0
Канал Sió: от км 23 до км 0

Езерото Velence

Езерото Fertő

Нидерландия

Рейн

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijdé, Belterwijdé, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Vcluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ Afgesloten IJ Noordzeekanaal, пристанището на IJmuiden, пристанищния район на Ротердам, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, канал Bijlandsch, Boven Rijn, канал Pannersdensch, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, канала Амстердам—Рейн, Veerse Meer, канала Шелде—Рейн до устието му във Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Meuse под Venlo, Gooimeer, Eijndort, Calandkanaal (източно от пристанище Benelux), Hartelkanaal

Австрия

Дунав: от границата с Германия до границата със Словакия

Ин: от устието до ВЕЦ Passau-Ingling

Граун: от устието до км 1,80

Енс: от устието до км 2,70

Морава до км 6,00

Полша

Река Biebrza от устието на канал Augustowski до устието на река Narwia

Река Wda от връзката с канал Bydgoski в Bydgoszcz до устието на река Висла

Река Bug от устието на река Muchawiec до устието на река Narwia

Езерото Dabie до границата с вътрешните морски води

Каналът Augustowski от връзката с реки Biebrza до държавната граница заедно с езерата, намиращи се по трасето на този канал

Каналът Bartnicki от езерото Ruda Woda до езерото Bartężek, заедно с езерото Bartężek

Каналът Bydgoski

Каналът Elbląski от езерото Druzno до езерото Jeziorak и езерото Szelag Wielki, заедно с тези езера и езерата, намиращи се по трасето на канала, и отклонението в посока Zalewo от езерото Jeziorak до езерото Ewingi, включително

Каналът Gliwicki заедно с канала Kędzierzyński

Каналът Jagielloński от връзката с река Elbląg до река Nogat

Каналът Łączanski

Каналът Śleskiński и езерата, намиращи се по трасето на канала и езерото Gorpio

Каналът Żerański

Река Martwa Wisła от река Висла в Przegalina до границата с вътрешните морски води

Река Narew от устието на река Biebrza до устието на река Висла, заедно с езерото Zegrzyński

Река Nogat от река Висла до устието на лагуната на Висла

Река Noteć (горното течение) от езерото Gorpio до връзката с канала Górnonotecki и каналът Górnonotecki и река Noteć (долното течение) от връзката с канала Bydgoski до устието на река Warta

Река Nysa Łużycka от Gubin до устието в река Одер

Река Одер от град Racibórz до връзката с река Източен Одер, която става река Regalica от връзката Klucz—Ustowo заедно с тази река и страничните ѝ ръкави до езерото Dąbie, както и отклонението на река Одер от шлюза в Opatowice до шлюза в централната част на Вроцлав

Река Западен Одер от бента във Widuchowa (км 704,1 на река Одер) до границата с вътрешните морски води, заедно със страничните ѝ ръкави, както и връзката Klucz—Ustowo, свързваща река Източен Одер с река Западен Одер

река Parnica и връзката Parnicki от река Западен Одер до границата с вътрешните морски води

Река Pisa от езерото Roś до устието на река Narew

Река Szkarpaва от река Висла до устието на лагуната на Висла

река Warta от езерото Śleskiński до устието на река Одер

Системата Wielkie Jeziora Mazurskie, обхващаща езерата, свързани с реките и каналите, образувачи главния маршрут от езерото Roś (включително) в Pisz до канала Węgorzewski (включително) във Węgorzewo, заедно с езерата Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty и Święcajty, заедно с канала Giżycki, канала Niegociński и канала Piękna Góra, и отклонението от езерото Ryńskie (включително) в Ryn до езерото Nidzkie (до 3-тия km, което представлява граница с природния резерват на езерото Nidzkie), заедно с езерата Wetdany, Guzianka Mała и Guzianka Wielka

Река Висла от устието на река Przemsza до връзката с канала Łaczanski, както и от устието на този канал в Skawina до устието на река Висла в Гданския залив, с изключение на язовир Włocławski.

Румъния

Дунав: от сръбско-румънската граница (км 1 075) до Черно море по ръкава канал Sulina.
Канал Дунав—Черно море (дължина 64,410 km): от сливането с река Дунав на км 299,300 на река Дунав в Черна вода (съответно км 64,410 на канала) до пристанището Констанца Юг–Алпгея (км „0“ на канала).

Канал Poarta Albă—Midia Năvodari (дължина 34,600 km): от сливането с канала Дунав—Черно море на км 29,410 в Poarta Albă (съответно км 27,500 на канала) до пристанището Midia (км „0“ на канала).

Словакия

Дунав: от км 1 880,26 до км 1 708,20

Каналът Дунав: от км 1 851,75 до км 1 811,00

Река Váh: от км 0,00 до км 70,00

Река Морава: от км 0,00 до км 6,00

Река Бодрог: от км 49,68 до км 64,85

Язовирн: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Швеция

Езерото Mälaren

Saltsjön, пристанищата на Стокхолм и Värmdölandet

Зоната от изходите на езерото Mälaren в Стокхолм, съответно в Norrström, Slussen и Hammarbyslussen, която е ограничена от континенталната част и моста Lidängöbron, както и от линията през фара Elfviksgrund по направление 135-315 градуса; линията между Mellangårdsholmen и Högklevsudd в Baggensfjärden; Örsundet между Ingarö и Fågelbrolandet; линията от Rönnsåsudd през фара Tegelhällan и фара на Runö до Talatta в Djurgö; линията през Vindöström между Vindö и Värmdölandet; и, отделно от това, от островите в района.

Каналът Södertälje и пристанищата на Södertälje

Каналът Södertälje и пристанищата на Södertälje, ограничени на север от шлюза Södertälje и на юг от паралела през 59° 09' 00" с.ш.

Каналът Trollhätte, Göta älv и Nordre älv

Зоната от паралела през вехата на Bastugrund в южната част на езерото Vänern до моста Älvsborg и река Nordre älv до меридиана през 11° 45' 00" и.д.

Каналът Göta

На изток от шлюза в Mem до моста Motala, включително езерото Asplången, езерото Roxen и езерото Voten; на запад от меридиана през фара Rödesund Norra Yttre на Karlsborg до шлюза в Sjötoft, включително езерната система, през която преминава каналът.

(¹)В случаите на плавателни съдове, които са базирани в пристанище другаде, трябва да се вземе под внимание член 32 от Договора Ems-Dollart от 8 април 1960 г. (BGIBL 1963 II, стр. 602).

Приложение 2

към чл. 5

(Изм. – ДВ, бр. 15 от 2020 г.,

бр. 24 от 2022 г. ,

в сила от 25.03.2022 г.)

(Притурка на "Държавен вестник")

МИНИМАЛНИ ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ, ПРИЛОЖИМИ ЗА ПЛАВАТЕЛНИТЕ СЪДОВЕ ПО ВЪТРЕШНИТЕ ВОДНИ ПЪТИЩА ОТ ЗОНИ 1, 2, 3 И 4

Техническите изисквания, приложими към плавателните съдове, са изискванията, определени в ES-TRIN 2021/1.

(Изменението на Приложение № 2 в ДВ, **бр. 24 от 2022 г.** е обнародвано като притурка на интернет страницата на „Държавен вестник“.)